PLAIURI SĂCELENE

DIRECTOR: VICTOR TUDORAN.

Inscrisă sub. No. 13 din 16 Mai 1938 Trib. Braşov.

Anul VII. APRILIE-MAI 1940 Nr. 4-5.

BIBLIOTECA „ASTREI" BRAŞOV

BIBLIOTECA SOCIETĂŢII DE CETIRE ŞI LECTURĂ „ASTRA" BRAŞOV

Bun de imprimat.

Anul VII. • Aprilie - Mai 1940. • Nr. 4 - 5.

PLAIURI SĂCELENE

APARE ODATĂ PE LUNĂ.

Revistă fondată în anul 1934. Director: VICTOR TUDORAN. Cont la C. E. C. Nr. 25.187.

Redactor: ION PĂLTĂNEA. • Secretară MIȚA CODREANU.

Cuprinsul:

VICTOR TUDORAN: Înfăptuiri creștinești grăitoare.
SERGIU SOROCEANU: Legendă (versuri).
DOINIȚĂ SASSU: Zori (versuri).
ION APOSTOL POPESCU: Copilul (versuri).

Cronica literară: „Viori de lut" poezii de Teodor Munteanu (Gh. Pălțănea); „Institutul de puericultură din București" de Dr. Ilie Toma (Ion Pălțănea).

Cronica săceleană: De vorbă cu; Marioara Prosan, Gh. I. Blegeanu, Gh. Ionescu, I. Tocilu-Budileanu, (Victor Tudoran).

Cronica mărunță: Ședătoarea Scriitorilor Români din Ardeal la Brașov (Vlad Șeitan). Cazul „Insemnări leșene" (Victor Tudoran). Adunarea de constituire a Sfatului Plășii Săcele și Adunarea F. R. N. din Turcheș (Ion Perșinariu) Abonații noștri, Am primit la redacție.

COPERTA: Biserica-Veche din Turcheș, clișeu în zinc.

25 clișee în zinc — 40 pagini — Lei 15.—

Coloanele revistei rămân deschise tuturor acelora cari prin articolele lor înțeleg să contribue la cunoașterea și progresul acestor sate.

Spre știință

Oricine reține primul număr trimis de noi se consideră abonat pe un an intreg.

- Manuscrisele primite la redacție nu se înapoiază.
- Articolele privitoare la Săcele vor fi preferate.
- In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție sau le vom aminti la rubrica respectivă, în baza reciprocității.
- In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile technicei tipografice, fără a ține seamă de vreo altă considerație.

Cerem revistelor, ziarelor și editurilor din țară să răspundă schimbului nostru.

Notre adresse pour l'échange: ! Unsere Adresse für Austausch:
Nostro indirizzo per cambio: ■ Our address for change:

Revista „PLAIURI SĂCELENE" Satulung, Săcele — Jud. Brașov—România.

VIZITAȚI

BERĂRIA şi RESTAURANTUL

LUTHER

Restaurator

IOAN MOŞOIU

BRAŞOV

Piaţa Libertăţii No. 12.

Telefon: 39.84. — **Telefon: 39.84.**

Bucătărie excelentă

—

Vinuri din toate podgoriile ţării.

—

JAZZ de primul rang

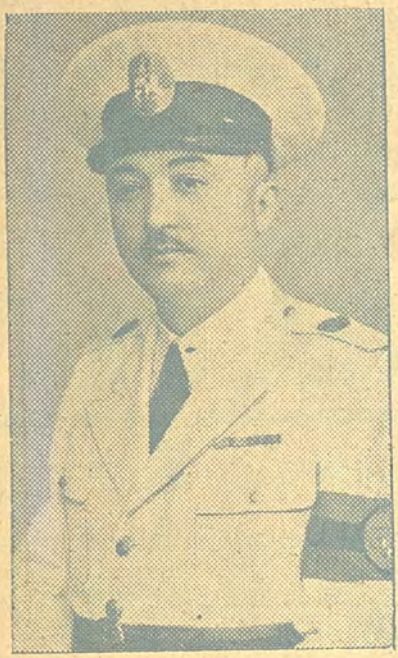

Ioan Moşoiu.
Deputat al Ţinutului Bucegi pentru Comerţ şi Industrie

Bufet asortat

—

Bere specială Luther

—

JAZZ de primul rang

Sâmbăta, Duminica şi'n orice zi de sărbătoare.

BARBU & CĂCIULĂ

S. A.

Telefon: 13.63 BRAŞOV. Telefon: 13.63.

Piaţa Libertăţii No. 29.

Cel mai bogat asortiment în articole de:
Fierărie brută, lucrată, scule pentru meseriaşi;
Fier comercial, beton, etc. Articole de menaj.
Articole pentru construcţii ca:
Broaşte, mânere, închizători şi tot ce atinge
această branşe.
Tablă de toate felurile ca: alamă, aramă, zinc, aluminiu.
Bogat asortiment de carbid

Doriţi o reclamă frumoasă şi eficace?
Faceţi-o în revista noastră.

AUREL PUIU & Co

Depozit de cherestea,
duşumele gheluite
stâlpi, ţigle,
materiale de tâmplărie.

BRAŞOV, Bulv. Restauraţiei No. 67.
(lângă gară).
Telefon: 26.01.

VIZITAȚI

RESTAURANTUL, BODEGA și BERĂRIA

TRANSILVANIA

Restaurator

MOISE POPA

BRAȘOV

CEL mai ELEGANT local care ADUCE buna DISPOZIȚIE.

Telefon: 15.02

Renumita Bere AZUGA

Telefon: 15.02

Bucătărie românească.

•

VINURI VECHI și NOUI din cele mai RENUMITE PODGORII

•

SERVICIU PROMPT.

—

Moise Popa.
Deputat al Ținutului Bucegi pentru Comerț și Industrie.

SALA cea veche este special amenajată pentru: petreceri, banchete, nunți și serate.

—

Localul renovat complet după cele mai moderne cerințe.

SĂCELEANA

SOCIETATE COOPERATIVĂ BANCARĂ
și ECONOMICĂ

SEDIUL: CERNATU - Jud. BRAȘOV.

Intemeiată în anul 1925.

RAZA de ACTIVITATE: SATULUNG, CERNATU, TURCHEȘ și BACIU

OPERAȚIUNI:

Acordă împrumuturi,
Primește depuneri spre fructificare,
Asigurări de viață și incendiu,
Scont.

OPERAȚIUNI DE APROVIZIONARE

prin cele două **Magazine de Consum** din:

SATULUNG și BACIU

Casa Răduleanu No. 1295. — **Str. Iuliu Maniu Nr. 151 a.**

Articole de băcănie și coloniale.

Cereale, Făină și Mărunțișuri.

APROVIZIONAȚI-VĂ PRIN COOPERAȚIE.

Anul VII. • Aprilie-Mai 1940. • Nr. 4-5.

Plaiuri Săcelene

— revistă de atitudini și probleme săcelene. —

DIRECTOR:
VICTOR TUDORAN.

apare odată pe lună.

Înfăptuiri creștinești grăitoare.

de Victor Tudoran.

Sate de păstori, Săcelele au fost întotdeauna leagănul credinței străbune. Era firesc să fie așa. In mersul lor cu turmele și herghelíile de cai, păstorii săceleni nu aveau alt apărător decât pe Dumnezeu. Despicând seninul zărilor, cu argintiul sunet al clopotului de cioaie, doinindu-și dorul de casă peste colinele înflorite ale Țării Românești, colindători de plaiuri necunoscute, au roit peste toate câmpiile de azi ale Țării, ducând cu ei: *limba, credința* și *voinicia săceleană.* In singuratica lor hoinăreală, fie când zările suspinau apunând, fie când licuricii zorilor le alintau fața, fie când cuptorul nămiezii îi făcea să se retragă la umbră, un glas lăuntric îi îndemna să se gândească la Dumnezeu. Era glasul credinței străbune, semănat cu atâta evlavie de vrednicii preoți de odinioară. Acest moment important din viața păstorilor noștri de ieri, am căutat să-l fixăm în poezia: *„Mocanii Săcelenii"* (vezi *„Plaiuri Săcelene"* a. I. n. 6. Iunie 1934) a cărei primă strofă este următoarea:

Plecat-ați toți din aceleași Săcele,
Unii cu turme mari, alții cu mici,
Trecut-ați prin poieni cu licurici,
Având în sân, ca păzitor de rele,
Un acatist păstrat dela bunici.

Și așa, cu acatistul păstrat din moși-strămoși, păstorii săceleni au știut înfrunta necunoscutul, învingând viața. Reîntorși în satele lor, au dat mărire lui Dumnezeu, dăruind, ajutând sau chiar lucrând la ridicarea locașurilor de rugăciune, adevărate monumente religioase, cari fac cinste Săcelelor noastre de azi.

Urmașii ctitorilor de odinioară, au azi față de biserică aceeași atenție demnă de subliniat, prilejuind înfăptuiri creștinești deosebit de dovedítoare generațiilor ce ne vor urma.

In anul 1936, scriam în No. 6—7 pe Iunie-Iulie în articolul despre sfințirea lucrărilor de renovare ale Bisericii-Noui, din Turcheș, următoarele: *„Și atâta timp cât se vor mai găsi oameni de înaltă înțelegere creștinească și săceleană, regiunea Săcelelor, nu poate să moară. Satele săcelene vor întrunta vitregia timpurilor, croindu-și un nou destin în ansamblul vieții românești, când vor urca zarea unei noui culmi, vrednică de măreția trecutului".*

Astăzi ni se dă posibilitatea de a dovedi că ceea ce am afirmat acum aproape patru ani, este pe cale de realizare. Un nou ritm de viață pune stăpânire tot mai mult pe meleagurile noastre, transformând lent, dar sigur, aspectul de sate înclinate spre decădere. Iată o plantație de arbori pe șosea, grădini cu flori în fața Primăriilor, iată parcuri în devenire, clădiri noui pentru conducerea comunelor, băi publice, cămine culturale și alte îmbunătățiri de interes obștesc. Realizarea taxicourilor comunale, a șoselei pietruite continuată cu o legătură bună până la Vălenii de Munte, apoi o industrie de postav în devenire, vor imprima Săcelelor, un ritm nou economic, care le va schimba complet fața.

Paralel cu aceste realizări, biserica nu a pierdut o clipă din vedere rolul ei. A continuat să apropie de lăcașurile Domnului, inimile înțelegătoare și prin ele, să înfrumusețeze vechile biserici săcelene.

Din toate satele țării s'au ridicat oameni cari au ajuns la situații frumoase, — de nu mai mulți, dar măcar unul-doi, — cari ar putea ajuta la înfrumusețarea sau înălțarea unei biserici, școli sau case culturale. Dacă totuși mulți din ei nu au făcut nimic în acest sens, este pentru motivul că nu s'a găsit omul care să se devoteze complet ideei sau gândului ce ar anima pe toți locuitorii satului respectiv.

Din fericire satele noastre săcelene au avut întotdeauna oamenii care să prindă gândul mulțimii și hotărâți să stăruie întru realizarea lui. Nu este ușor să lupți pentru un gând frumos, din propriu imbold sufletesc, din proprie dragoste față de Dumnezeu, chiar dacă ești preot. Lupta aceasta pentru realizări grăitoare, cere multă trudă, multă stăruință și mai ales multă alergătură. Câți preoți nu avem în țară și totuși faptele mari de ctitorii, sunt rare! De ce? Pentrucă este mai ușor să fii comod, să te îngrijești de bunurile tale, decât să umbli a convinge pe cei cu dare de mână, să-și dea o parte din prisosul lor, casei Domnului.

Nu este mai puțin adevărat că se cere un adânc simț religios și la cel către care te adresezi. Convingerea este mult înlesnită, dacă simțul credinței strămoșești este moștenit odată cu celelalte calități,

deci dacă este intrat în sângele celui care ar putea să devină ctitor. Înțelegerea credinței, cinstirea ei prin dovezi de supunere și înălțarea ei prin danii, au fost calitățile neamului nostru mocănesc.

Incadrându-se perfect în aceste calități ale Săcelenilor din vremurile trecute, *frații Bunescu*, s'au dovedit cei mai inimoși și înțelegători ctitori ai plaiurilor noastre. Dacă Biserica-Nouă din Turcheș, a fost înfrumusețată prin daniile *Dlui Bucur Bunescu*, cea din Baciu a fost renovată prin ajutorul *Dlui Nicolae Bunescu*. Acum în urmă, ambii, au contribuit în comun pentru desvelirea picturii vechi dela Biserica-Veche din Turcheș.

Dl. Bucur Bunescu,
mare comerciant București.

Dl. Nicolae Bunescu,
mare comerciant Buzău.

Redăm mai jos un fragment din discursul *S. S. Iosif Blaga*, mult regretatul Protopop al Brașovului din acel timp, care în ziua de 29 Iunie 1936, cu ocazia sfințirii lucrărilor de renovare ale Bisericii-Noui din Turcheș, întăria faptul ce-l amintim astăzi mai sus, — adică necesitatea unui adânc simț religios la cei cari ctitoresc, — spunând: *„Oamenii cei mai plini de credință sunt întotdeauna cei mai mari ctitori. După cum în trecut, așa și azi, Domnul Bucur Bunescu, urmează pilda marilor Săceleni de odinioară și cu jertfe materiale însemnate, a reușit să transforme complet acest locaș de închinăciune. Credința care are asemenea fii, este singura credință viabilă. Gestul credinciosului nostru Bucur Bunescu, trebue trecut alături de marii ziditori de biserici din galeria neamului nostru Românesc."*

Nu putem trece mai departe fără a nu reproduce un pasagiu

din discursul Dlui *Bucur Bunescu*, — ţinut cu ocazia aceleaşi sfinţiri, — ce ne dovedeşte din plin considerentele pentru cari inima sa a bătut mai puternic, atunci când a fost vorba de Biserică. *„Şi am făcut, cu toată inima, această modestă danie, tocmai pentru biserică, fiindcă biserica, în deosebi pentru noi Ardelenii, a fost îngerul păzitor al Neamului Românesc.*

In drumul lung al Istoriei, Neamul Românesc din Ardeal ca şi cel din Vechiul Regat, a fost crescut şi ocrotit, îndreptat şi povăţuit de către Biserică. La păstrarea limbei şi a datinelor, biserica a fost pavăza cea mai neînfricată, care nu s'a plecat niciodată jugului Austro-Maghiar, iar cărturarii cei mai de seamă, ai poporului tran-

Biserica Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul.
Biserica-Nouă din Turcheş-Braşov.
Zidită 1866. — Restaurată 1935

silvănean, care au ţinut veşnic trează conştiinţa naţională şi au păstrat necurmat legătura cu Vechiul Regat, pregătind unirea, pe veci de acum, au avut sprijinul preţios al preoţimei din Ardeal, activitatea lor împletindu-se cu aceea a Bisericii Ardelene".

Despre celălalt ctitor săcelean Dl. *Nicolae Bunescu*, ne vom îngădui a vorbi mai pe larg, atunci când vom scrie despre biserica *„Sfl. Nicolae"* din Baciu, al cărui principal ctitor este.

Rândurile de faţă ne-au fost prilejuite de sfinţirea Bisericii-Vechi din Turcheş, unde activează tânărul şi neobositul preot *Daniel Purcăroiu.*

Turcheşul-Săcelelor, este a doua comună mai mare din întreaga plasă, ce cuprinde şapte sate, având casele răspândite până la poalele

pădurilor de brazi, din care cauză a început să fie căutat — ca şi celelalte sate săcelene — de tot mai mulţi sezonişti. Comuna are două biserici: Biserica-Veche, zidită prin anii 1781-1783 şi Biserica-Nouă, zidită prin anul 1866. Prima are hramul *„Sf. Adormire"*, iar a doua *„Naşterea Sf. Ioan Botezătorul."*

După o matură chibzuială, am găsit de bine să scrim — natural cât mai pe scurt posibil — şi despre Biserica-Nouă din Turcheş, dând astfel cititorilor posibilitatea de uşoară documentare şi concentrând, oarecum, într'un articol împodobit cu numeroase clişee, istoria bisericilor româneşti din Turcheş.

Istoricul bisericilor. După documentele publicate în 1936 de noi şi găsite cu ocazia restaurării în butca turnului, biserica *Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul"*, adică Biserica-Nouă, are istoricul următor: Pe la 1 Martie 1865, văzându-se desime în populaţia bisericii celei vechi, oamenii au pus de gând să mai facă o sfântă biserică. La început a fost vorbă să se aleagă locul la *Pârţachie* în grădină, ca până la urmă să se înceapă lucrările pe locul dăruit de *Cârstea Gradin* avut dela o văduvă anume Borcioaie, apoi au mai dăruit şi vecinii pentru a se afla loc destul la o astfel de faptă.

Astfel în luna Aprilie 1865, s'a pus piatra fundamentală la această sfântă biserică, în prezenţa preoţilor de pe-atunci: *Oprea Odor, Ioan Odor, Nicolae Soiu* şi *Ioan Pascu* şi a celor din comuna vecină Baciu anume: *Petru Cârstocea* şi *Ioan Coman.* Intre primii clitori înscrişi găsim pe *Ioan Sulica Miku* cu soţia *Paraschiva* şi pe *Ioniţă Banciu,* apoi pe *Ioan Radu Şeitan* şi *Ioan David Căciulă,* după care s'au îndemnat toţi, mare şi mic, sărac şi bogat. Au tocmit-o pentru 15.000.— cinsprezece mii arginţi, adică 15 mii nemţeşti, din roşu, zid şi lemn, apucându-se de zidit din Martie 1861 până în 13 Septemvrie 1865. După ce i-au fost pus şi două rânduri de table, a dat Dumnezeu o bură de ploaie, aşa că maistării nu au mai lucrat, ducându-se la cârciumă, ca după obicei în fiecare luni dimineaţa. Conducătorul lucrătorilor a venit la biserică, a înspectat-o iar în monumentul în care a ieşit afară, ca prin minune s'a dărîmat toată biserica, rămânând numai faţa dela uşe. A fost un sunet grozav, de parcă ar fi fost un cutremur de pământ, faptă ce a înspăimântat lumea. In urma stăruinţelor şi ajutorului dat de oameni, cât şi de socrul şi tatăl lui, maistărul cel mare s'a fost apucat de lucru pentru a doua oară, punând şi ceva legături de fier. Lumea a văzut în această faptă iubirea lui Dumnezeu, deoarece dacă nu era ploaia care să-i gonească pe cei 30—40 de lucrători ce erau acolo întotdeauna, ar fi murit foarte mulţi din ei. Aşa nu a murit *nici un pui de găină,* — cum spune documentul.

Pictură în ulei din Biserica Naşterea Sft. Ioan Botezătorul din Turcheş.

executată în 1935 de pictorul I. Keber Tg.-Jiu.

Spălarea picioarelor.

Sfântul Evanghelist Ioan.

Pogorîrea Duhului Sfânt.

Legendă.

de Sergiu Soroceanu.

din Englezește.

In grădina Ghetsemanii
Trandafiri mulți au crescut,
Iar din floarea lor Iudeii
Cununi mândre și-au făcut.

Când veni Mântuitorul,
Care-a fost Stăpân grădinii;
Vrând să-Și facă o cunună,
Nu găsi decât doar spinii...

— „Tu cu ce-ai rămas, Iisuse?
Dar cunună din ce-ți pui?“
— “Fiți pe pace! El le spuse:
Spinii nu-i dau nimănui!...“

Și din spini o grea cunună
Iudeii I-au 'mpletit...
Iar pe fruntea Lui — podoabă,
Flori de sânge-au înflorit.

In ziua de 30 Iulie 1866, în prezența aceloraşi preoți s'a ridicat şi sfânta cruce pe turnul Bisericii-Noui, zidită într'un frumos stil bizantin, dar care biserică, din cauza greutăților, rămâne nepictată.

Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul,
pictură în ulei din Biserica-Nouă din Turcheș-Braşov,
executată în 1935 de pictorul I. Keber, Tg.-Jiu.

BIBLIOTECA ASTRA BRAȘOV

In anul 1919, venind în Turcheşul natal — românesc acum — adică în Ardealul desrobit, la apelul venerabilului preot *Ioan Pascu* Dl. *Bucur Bunescu* a primit cu multă dragoste să construiască o nouă clopotniță în locul celei de lemn, înzestrând-o cu un clopot nou, deoarece cel vechiu fusese confiscat de stăpânirea maghiară, făcând în acelaşi timp şi zidul din fața bisericii.

Incă din acel an Dl. *Bucur Bunescu*, nepot al lui *Ioan Sulica*, — primul ctitor al bisericii, — şi-a pus în gând să execute, cu a sa

Pictură în ulei din Biserica Naşterea Sft. Ioan Botezătorul din Turcheş-Braşov.

executată în 1935 de pictorul J. Keber T.g.-Jiu.

Pantocratorul.

Buna-Vestire.

cheltuială, pictarea acestui frumos locaş de închinare. Lucrarea nu a putut începe decât în vara anului 1935, de către pictorul *I. Keber* din Tg.-Jiu, şi s'a terminat în anul 1936, când s'a făcut şi sfinţirea. Astfel reuşeşte a face pictura şi lucrările de renovare interioară ca: mozaicul, stranele, uşile, podişorul cu scara şi altele, făcând din această biserică un adevărat juvaer de artă, lucrări, cari s'au ridicat până la impresionanta sumă de aproape 1.000.000.— lei.

Mâna darnică a acestui om providenţial pentru bisericile din Turcheş, apare deci în toate vremurile grele, dăruind din belşug pentru casa Domnului.

Acum să vorbim şi despre Biserica *„Sfânta Adormire"*, Biserica Veche din Turcheş, a cărei sfinţire, la terminarea lucrărilor de renovare, a prilejuit întocmirea acestui articol.

Vedere generală a Bisericii Sfânta Adormire.
Biserica-Veche din Turcheş-Braşov.
Zidită 1781-83, — Restaurată 1939.

După datele ce ne-a furnizat preotul *Daniel Purcăroiu*, Biserica *„Sfânta Adormire"* din Turcheş, este cea mai veche biserică românească din piatră din Săcele. Aceasta reese dealtfel şi din arhiva parohială. Biserica s'a zidit în vremurile grele ale anilor 1781-1783, vremuri de prigoană religioasă. Cu toate acestea harnicii turcheşeni de sub păstorirea celor doi preoţi de atunci: *Constantin Popovici* şi *Constantin Brenciu*, în ciuda vremurilor, şi-au ridicat un mândru locaş de închinare, pe care l-au împodobit cu o frumoasă pictură în frescă, atât în interior cât şi în exterior, în genul mânăstirilor din Moldova şi Bucovina.

Impărţirea scenelor şi tablourilor, precum şi gustul în armonizarea culorilor, dovedesc că această pictură a fost făcută de o mână măiastră de artist, al cărui nume a rămas necunoscut până

Frescă din anul 1783 descoperită în Biserica Sfânta Adormire - Biserica-Veche - din Turcheș,

de pictorul I. Mihail București.

Sfântul Ioan Botezătorul.

Adormirea Maicii Domnului.

Zori.

de Doiniţă Sassu.

In al razei joc de pară
Scânteează roua clară
Din al crinilor potir,
Iar un greer, din chitară,
Cânt'un dor de primăvară,
Imbătat de-un trandafir . . .

Codrul adormit tresare
Mângâiat de-un strop de soare
Pe aripi de foc venit;
Şi deodată, peste zare,
Svon de triluri şi izvoare
Ingându-se-a pornit . . .

Nimfele, înveselite,
Pe poteci fug despletite,
Prinse'n joc nebun, fioinar,
Când de-un zumzet lin vestite,
Chifiotind, în sbor, grăbite,
O pornesc dup'un bondar . . .

Numai lacul doarme încă,
Străjuit de-aceeaşi stâncă
Pururi către cer privind;
Dar şi'n apa lui adâncă,
Să se scalde, se aruncă,
Mii de raze, scânteind . . . .

— • —

azi. Prin vechimea ei şi valoarea artistică, face parte dintre monumentele istorice ale Ţării.

Bogăţia de sculptură artistică cu care este împodobit iconostasul bisericii, precum şi obiectele de valoare, rămase de pe acele vremuri, sunt mult grăitoare despre buna stare, vrednicia şi evlavia vechilor mocani şi negustori Săceleni de odinioară.

Serbarea sfinţirii. A doua zi de Crăciun (Marţi 26 Dec. 1939), cu o deosebită solemnitate, s'a făcut sfinţirea Bisericii-Vechi, în prezenţa autorităţilor comunale, judeţene şi a unei numeroase asistenţe compusă din personalităţi de seamă din Braşov şi jur. Slujba religioasă s'a făcut cu un deosebit fast de către părintele *Dr. N. Stingfie* administrator protopopesc, înconjurat de un sobor de preoţi compus din: *Traian Banciu* Purcăreni, *Iancu Bărbat* Tărlungeni, *Silvestru Garcea* Cernatu, *Victor Marin* Baciu, *I. Stelea* Zizin, *N. Bârsan* Dârste, *D. Purcăroiu* Turcheş şi profesorul *Zăgreanu,* diacon dela Liceul Şaguna Braşov, iar răspunsurile au fost date de corul bisericii, subt conducerea părintelui *Daniel Purcăroiu.* După sfinţire s'a oficiat un parastas pentru preoţii, învăţătorii şi cititorii răposaţi ai acestei biserici.

Din numeroasa asistenţă am remarcat pe dnii: *Dr. Voicu Niţescu,* fost ministru, *Nicolae Bunescu,* mare comerciant, Deputaţii: *Ştefan Niţescu, Ionel Moşoiu* şi *Moise Popa,* apoi *Aurel Comănescu,* subprefectul judeţului Braşov, *Dr. Aurel Cojocaru* medic, *Dr. I. G. V. Gologan,* primarul comunei Cernatu şi delegat al preturii Săcele, Insp. P. T. T. *Şt. Stănescu, Mardare Mateescu* redactor „Universul", Prof. *N. Odor, Ioan Dobros* comerciant, *Belindescu* comerciant, *Ioan Mircan* comerciant, *Ion Odor* funcţionar, *Radu Băncilă* com., *Ionel Despan* ziarist, *Niţă Şeitan,* etc.

Frescă din anul 1783 descoperită în Biserica Sfânta Adormire - Biserica-Veche - din Turcheș,

de pictorul I. Mihail București.

Fecioara Maria cu Pruncul Iisus în brațe.

Părinții Sfântului Ioan Botezătorul.

Copilul.

de Ion Apostol Popescu.

In vorbă-i cântec de zefir
Şi'n ochii — sărici de azur —
Şi'nşiră basmele pe şir
Din ţări cu Impăratul Sur!

Ce fericit când el nicicând
Nu plânse, Doamne, un amurg!
Când el nu stinse niciun gând
Cu zări şi anii care curg.

— • —

Primul vorbeşte părintele protopop *Dr. N. Stinghe,* despre puterea credinţei în trecutul neamului românesc, apoi relevă însemnătatea actului de sfinţire, vechimea picturei, restaurarea ei, dârzenia fiinţei mocanilor săceleni în cele ale credinţei şi ortodoxiei şi încheie aducând mulţumiri binefăcătorilor *Bucur* şi *Nicolae Bunescu,* pentru jertfa făcută, scoţând la iveală această valoroasă pictură.

La cuvântul părintele *Daniel Purcăroiu,* care a făcut istoricul clădirii bisericii, arătând vremurile grele în care s'a clădit — anul 1781 — când Românii ardeleni duceau vieaţa grea de iobăgie iar propaganda catolică ajunsese până la Săcele. Episcopul unit *Grigore Maior,* se oferă a clădi biserica din Turcheş cu bani împărăteşti, dacă turcheşenii îşi vor părăsi credinţa şi se vor uni cu biserica romano-catolică. Dar aici conştiinţa ortodoxă era trează, iar harnicul preot de atunci Constantin Popovici, care, întreţinea flacăra acestei conştiinţe, a refuzat şi cu banii strânşi, în mare parte, de pe la mânăstirile din Vechiul-Regat, a clădit biserica, pe care a şi pictat-o în întregime, atât pe dinăuntru cât şi pe dinafară, în genul bisericilor şi mânăstirilor bucovinene.

Conştiinţa naţională şi ortodoxia erau cele două coarde puternice cari legau strâns pe Săceleni cu fraţii lor de peste munţi şi în toate împrejurările grele erau ajutaţi de aceşti fraţi, aşa cum au ajutat şi la ridicarea acestei biserici, în al cărui pomelnic se păstrează multe nume de preoţi, călugări şi mânăstiri de peste munţi.

Pe la anul 1877, când toate preocupările Românilor din Săcele erau îndreptate spre susţinerea şcoalei confesionale şi cum cu timpul fumul dela lumânări şi candele acoperise această frumoasă frescă, vechii înaintaşi, din lipsă de fonduri, au fost nevoiţi a o spoi cu var şi pe dinăuntru şi pe dinafară — după cum reese ditr'un proces

verbal al consiliului parohial —, rămânând astfel pictura ascunsă până în anul 1939.

Dintele nemilos al vremii începe însă să roadă și frumosul iconostas, acum ciuruit de cari și supus măcinării. In vara anului 1924 preotul de atunci *Ioan Pascu* cu ajutorul de Lei 50.000.— acordat de *dl. Ministru Al. Lapedatu* din partea Ministerului Cultelor, apoi cu ajutorul dl. *Bucur Bunescu* și al altor donatori, consolidează iconostasul și-l scapă dela ruină.

Această lucrare a fost făcută de către pictorul *I. Molda*, pe atunci pictor al Comisiunii Monumentelor Istorice din București, care în decursul lucrărilor, făcând câteva cercetări sub spoială, în locuri diferite, a scos la iveală câteva tablouri, de unde s'a dedus că întreaga biserică trebuie să fie pictată.

Comitetul parohial și Preotul *Ioan Pascu* aflând aceasta, au

Daniel Purcăroiu,
preotul parohiei din Turcheș.

încercat atunci să adune fondurile necesare pentru a da la lumină vechea pictură, însă n'au reușit să adune suma.

Preotul *Daniel Purcăroiu* arată apoi demersurile ce le-a făcut pe lângă frații *Bunescu*, renovatorul Bisericei-Noui, împreună cu fratele său *Nicolae Bunescu*, comerciant din Buzău, renovatorul biserici din parohia vecină, Baciu, cari se hotărăsc a susține toate cheltuelile de descoperire și restaurare a întregei picturi din biserica veche. In acest scop angajează pe maestrul *Ion Mihail*, pictor dela Comisia Monumentelor Istorice din București, specialist în astfel de lucrări. După o muncă grea și migăloasă, readuce în întregime la iveală vechea pictură, având grije a se păstra cât mai bine și astfel a fost redată bisericei, frumusețea de acum 157 ani, de o reală va-

loare istorică şi artistică, mulţumită celor doi fraţi mecenaţi *Bucur* şi *Nicolae Bunescu.*

Preotul *Daniel Purcăroiu,* le aduce, în numele parohienilor din Turcheş, vii şi calde mulţumiri, şi-şi exprimă regretul că unul dintre cei doi mari binefăcători — şi anume *Dl. Bucur Bunescu,* — nu este prezent. A trimis însă următoarea scrisoare:

Sfinţiei-Sale Preotului Daniel Purcăroiu Turcheş.

„Cu toată dorinţa ce am avut-o de a fi prezent la sărbătoarea de astăzi, totuşi sunt silit să stau în casă, din cauza unei răceli serioase, căpătată cu ocazia vizitelor făcute, zile dearîndul, înaintea Crăciunului, — la toate firmele importante, — fiind însărcinat de Camera de Comerţ, pentru a obţine cât mai mari subscrieri la împrumutul de înzestrare al Armatei".

„Regret mult că împrejurările m'au obligat să absentez, însă cu sufletul sunt în mijlocul Dvs.

Avem, atât eu cât şi fratele meu, deplina mulţumire că, apreciind valoarea vechii picturi, făcută acum 150 ani de oameni pioşi, cu mari sacrificii, în timpuri mai grele şi dispărută vremelnic, am putut contribui să redăm la lumină, această valoroasă pictură şi să înfrumuseţăm astfel un locaş al Celui Atotputernic.

Ne-am făcut o sfântă datorie către Biserica noastră şi poate că această modestă faptă va constitui un îndemn pentru alţii, să nu uite satul natal, în care sunt încă multe de înfăptuit.

Adresez viile noastre mulţumiri pictorului *Mihail,* care prin talentul său deosebit şi munca depusă, a reuşit să ne redea, în întregime, frumoasa operă de pictură, din trecut.

Nădăjduesc că prin grija comitetelor parohiale se va conserva, în viitor, cât mai bine, această pictură.

Rog pe Sfinţia-Voastră să fie interpretul meu şi să mulţumească oficialităţilor şi tuturor parohienilor cari au luat parte la această sărbătoare.

Vă mulţumesc deasemenea şi Dvs. pentru asistenţa ce aţi dat, zi de zi, acestei lucrări.

Primeşte Sfinte Părinte asigurarea consideraţiunei mele.

ss. B. Bunescu.

Cum biserica avea lipsă şi de alte reparaţii, oficiul parohial s'a adresat *Rezidenţei Regale a Ţinutului Bucegi,* dela care s'a obţinut suma de Lei 90.000,— şi *Ministerului Cultelor,* dela care s'a obţinut Lei 30.000.— ambele prin stăruinţele Dlui. Dr. *Voicu Niţescu,* fost ministru, originar din Turcheş, căruia *Părintele Purcăroiu,* îi aduce sincere mulţumiri în numele sătenilor. Sfinţia-Sa mulţumeşte apoi primăriei comunale, tuturor parohienilor cari au contribuit la

lucrările de restaurare a bisericii, dlui. prof. pictor *I. Mihail*, şi maeştrilor cari au lucrat.

A vorbit apoi dl. Dr. Voicu Niţescu, fost ministru, care a spus: „Aţi mulţumit tuturor, prea cucernice părinte, cari şi-au dat obolul lor pentru această biserică. Acum daţi-ne voie de a mulţumi din toată inima pentru fapta frumoasă şi creştinească celor cari au făcut-o. Nu trebuie să ascund nimic şi în faţa tuturor trebuie să mărturisesc că Dvs. cu ajutorul acestor mărinimoşi donatori, Săceleni de-ai noştri, aţi desmormântat această comoară, această frumuseţe de pictură şi ne-aţi repus în legătură cu moşii şi strămoşii noştri. Nu vrem să-i uităm. Ii purtăm mereu cu noi, le păstrăm mereu amintirea, căci din vrednicia lor ne-a fost dat nouă să activăm. Acei oameni vrednici

Dl. Dr. Voicu Niţescu, fost ministru.

au fost şi mândri şi avuţi. Dar vremurile grele, vieaţa chinuită pe care o duceau altădată, de multeori i-au înjosit sau îi forţau să renunţe la limbă şi religie. Nici una nu şi-au lepădat-o. Datori suntem părinte, să te cinstim, pentrucă nu ai slăbit nimic din ce ai început. Vom veni cu mai multă dragoste şi mai multă râvnă la această sfântă biserică.

Pe noi Ardelenii ne-a ţinut mai mult solidaritatea. Eram toţi un mănunchiu, aveam cu toţii acelaşi gând, credinţă şi limbă. Astfel s'a ţinut la noi românismul. Prin munca lor, prin întregul fel de existenţă, eroism şi cultură al mocanilor, trebuie să o accentuăm, s'a contribuit foarte mult la creearea acelei conştiinţe naţionale cari în urmă, prin

generalizarea ei şi prin jertfele tuturor Românilor, a dus la întregirea ţării pe care o avem astăzi.

Dacă azi Săcelele o duc prost din punct de vedere economic, asta se datoreşte în bună parte politicianismului. Dacă toţi Săcelenii ar fi fost solidari, se putea înfăptui ceva mai mult şi la Săcele. Azi, când nouri grei s'au abătut asupra lumii se simte mai mult nevoia de a ne uni forţele, de a răspunde apelului M. S. Regelui şi a păstra cu orice preţ România făcută din vitejia şi jertfele sutelor de mii de Românii".

Dl. Dr. Voicu Niţescu, încheie, făcând un nou apel de solidaritate românească şi creştinească înfrăţire şi strigă: „să *Trăiască M. S. Regele Carol al II-lea*".

Din partea ctitorilor D-l. *Nicolae Bunescu* citeşte următoarele:

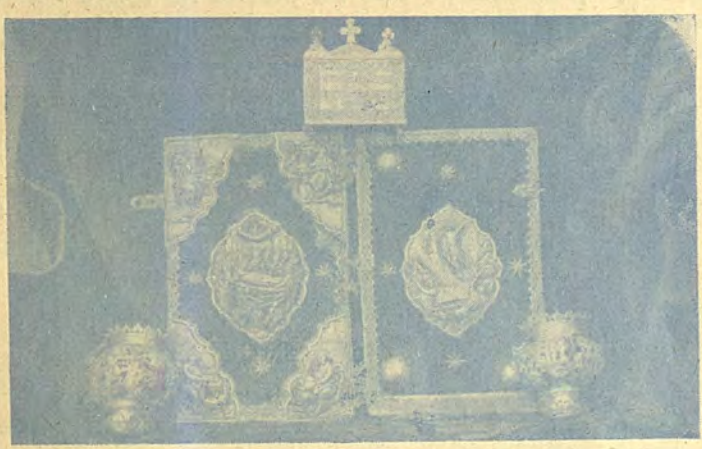

Obiecte de valoare din Biserica Sfânta Adormire — Biserica — Veche — Turcheş.
Chivotul din anul 1717 din argint masiv fost în biserica veche de lemn pe la anul 1550.
Candele de argint din anul 1760.
Evanghelia ferecată în argint din anul 1822 donată de jupânul **Constantin Perţache din Turcheş.**

„Prea Onorate Părinte Protopop, Domnule Prefect şi Cucernice Părinte, Onoraţi Domni şi Doamne". Solicitându-ne Preotul *Daniel Purcăroiu,* ajutorul bănesc pentru restaurarea picturei bisericii „Adormirea Maicii Domnului" din comuna Turcheş, care era acoperită cu var, am răspuns cu toată dragostea ce o avem pentru acest sfânt locaş, ca să se poată termina cu un ceas mai de vreme.

Născuţi în acest sat, deşi plecaţi de aici de o jumătate de secol, nu am dat uitării niciodată satul nostru, locul unde am copilărit şi unde ne-am petrecut anii cei mai fragezi ai copilăriei noastre.

Deci pentru noi a fost un prilej binevenit şi suntem mulţumiţi

că am putut face această jertfă pentru biserica tatălui nostru, înzestrând-o din nou cu frumoasa pictură avută odinioară și care, fie din nepricepere sau altele, această pictură era ascunsă subt tencuială și vopsea.

Aceasta am făcut-o cu toată dragostea, știind că ne facem datoria de fii ai satului, ca buni români și creștini, rămând ca amintire celor ce vor rămâne în urma noastră.

Aducem pe această cale mulțumiri pictorului *Ion Mihail*, care și-a pus tot talentul și toată energia, ca să nu se strice nimic din ceea ce a avut această biserică ca pictură, și astăzi precum vedeți, din ruina ce a fost este o podoabă.

Mulțumim de asemenea devotatului preot *Daniel Purcăroiu*, pentru bunăvoința și sufletul pe care l-a pus, în realizarea acestei lucrări și dorim din toată inima să păstorească mulți ani și fericiți această parohie, fiind vrednic de ea.

Mulțumim prea Onoratului Părinte Protopop și Cucernicilor Preoți pentru bunăvoința ce au avut-o, de a veni la această sfințire și cerem iertarea celor ce le-am răpit odihna necesară.

Bunul Dumnezeu să ocrotească acest sfânt locaș de închinare pentru ca să fie loc de întărire sufletească nepoților și strănepoților noștri.

Rugăm populația satului să facă zid puternic în jurul celor două instituții: biserica și școala, — să asculte de sfaturile conducătorilor; făcând ca totdeauna biserica să fie plină, căci așa voiește Cel de sus.

Și acum să ne îndreptăm gândul nostru către Marele ctitor, către Majestatea Sa Regele Carol II. și să zicem din tot sufletul Să trăiască. Trăiască Țara. Sănătate.

După terminarea cuvântărilor, preoții îmbrăcați în odăjdii și întreaga asistență, s'au îndreptat spre casa parohială, care a fost stropită cu apă sfințită, și s'a cetit molifta pentru terminarea casei. Casa parohială așezată într'o poziție admirabilă, este una dintre cele mai frumoase case din Săcele, fiind lucrată într'un minunat stil românesc.

Zidirea ei s'a început în anul 1936 și a fost terminată cu toate instalațiile în anul 1939, costând peste 500.000.— lei. Pentru construirea casei parohiale, primăria comunală a contribuit cu aproape 200.000.— lei prin bunăvoința primarului de atunci *Gh. Bobeș* și a notarului *N. Străvoiu*. Un mare aport a adus tineretul și Reuniunea Femeilor prin organizarea de serbări, ale căror beneficii au fost donate pentru construirea casei parohiale. Arunc special pe parohieni nu s'a făcut.

La sfârşit, părinte *Daniel Purcăroiu* mulţumeşte tuturor acestor binefăcători şi îi asigură de toată recunoştinţa sa.

După terminarea serbărilor, asistenţa şi oaspeţi au trecut în sala restaurantului „*Szabó*" din Satulung, unde s'a servit o agapă.

Inainte de a încheia acest lung articol, nu putem lăsa nereprodus pasajul de mai jos, pe care l-am găsit în cuvântarea dlui. *Bucur Bunescu* din 1936. Iată-l:

„Adaug, fără nicio umbră de făţărnicie, că ceea ce am făcut, cu modesta mea danie, este prea puţin faţă de ceea ce noi toţi cei plecaţi pe alte meleaguri, datorăm Săcelelor noastre".

Cât adevăr conţin rândurile de mai sus, este inutil să mai discutăm. Vrem totuşi ca aceste rânduri să fie ca un aducător aminte tuturor Săcelenilor cari au posibilităţi şi nu au făcut încă nimic pentru satele lor natale.

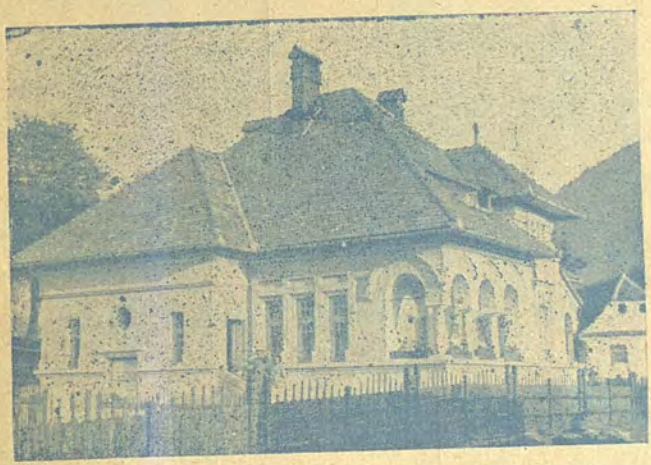

Casa Parohială din Turcheş-Braşov.
Începută în anul 1936 şi terminată în anul 1939.

Amintirea trecerii noastre prin viaţă este însemnată numai prin faptele mari şi frumoase pe care le facem.

Cei cari au posibilitatea să-şi lege numele de opere sau înfăptuiri de interes obştesc, fie pe tărâm religios, fie cultural sau naţional, aceia pe drept cuvânt merită a fi pomeniţi cu respect de cei ce ne vor urma. Gestul lor merită aduceri aminte şi din răstimpuri în răstimpuri, pioase comemorări, cari vor prilejui întotdeauna exemple puternice tuturor.

Frumosul gest al *Fraţilor Bunescu,* este vrednic de a fi reţinut de toată suflarea noastră săceleană şi dat pildă celor cari îi pot urma, spre binele Săcelelor noastre dragi şi spre cinstea celor cari vor contribui în viitor la ridicarea şi înfrumuseţarea bisericilor noastre.

Parlamentari braşoveni.

Gheorghe Roşculeţ,
senator.
pentru Agricultură.

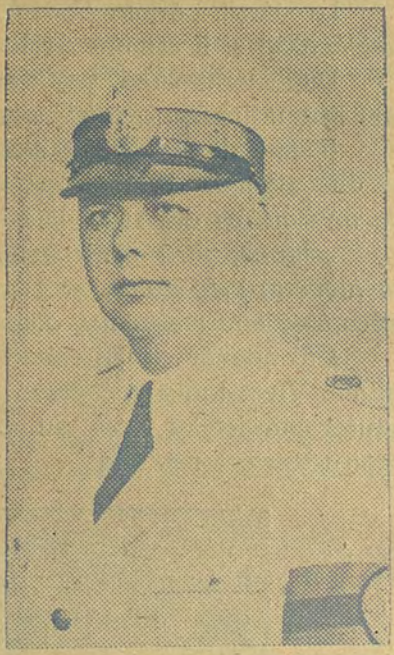

Gheorghe Curcă,
deputat al Ţinutului Bucegi
pentru Agricultură şi Muncă.

Pictorii cari au lucrat la bisericile din Turcheş.

şi despre care vom scrie în numărul viitor.

Pictorul I. Mihail
Bucureşti.

Pictorul I. Keber.
Tg.-Jiu.

Revista **„Plaiuri Săcelene"** urează
sprijinitorilor, abonaţilor şi cititorilor ei
SĂRBĂTORI FERICITE

CRONICA
LITERARĂ, ARTISTICĂ SĂCELEANĂ și MĂRUNTĂ

„Viori de lut" *poeme de* **Teodor Munteanu.** *Editura „Bucovina" I. E. Torouțiu București. Prețul Lei 50.—*

„Viori de lut" sunt cuvinte atât de expresive, dar cu un accent minor. Poetul vede în poezie, — în versuri (și în artă în general) niște viori neputincioase de a reda întreaga gamă de sentimente — niște viori de lut. De aici accentul minor imprimat în primele cuvinte de pe coperta volumului și care străbate apoi ca un fir roșu întregul șir de poeme. Și întradevăr dacă e să stabilim o trăsătură caracteristică a volumului, aceasta nu poate fi decât melancolia. Însuși poetul spune în primele versuri ale volumului:

Am înmănunchiat aici, ca'ntr'un pahar,
Buchete de triste̦e și cuvinte.
[Cuvânt]

Sufletul e plin de durere, e însetoșat după frumsețile pierdute;

M-ie dor de mama — caldă sărbătoare
De lanurile copilăriei
Și de crinii claselor primare
[Popas]

Vitregia soartei și nedreptatea apasă greu sufletul poetului, care caută în zadar să-și potolească *„foamea de odihnă și dreptate:*

De salcâmi mi-am spânzurat traista cu
[durere.
Și'n firida nopții ulciorul înfrângeri-
[lor mele.

— — — — — — — — —

In zadar am cerșit la porți streine
Să-mi potolesc foamea de odihnă și
[dreptate,
Toți mi-au întins cuvinte uscate.
[Semn de veac]

Poemele volumului de față sunt împărțite în trei grupe, *„Imbrățișat cu bulgării"*; *„Lespezi de toamnă"* și *„La poarta altor zări"*.

Ultimile poeme cuprinse în subtitlul *„La poarta altor zări"* aduc o notă de înviorare. Poetul se găsește într'adevăr la poarta altor zări.

Odată cu venirea zilelor frumoase de primăvară, cu învierea mugurilor din cari *„cresc speranțe și dreptate"* (Inviere), în sufletul poetului se sălășluește un gând nou, un gând de înviorare.

Astfel poetul cu credința în Dumnezeu sădită în suflet — se îndreaptă spre zări noi, spre zări mai luminoase.

Pentru redarea nuanțelor sufletești poetul folosește și elementele naturii.

Găsim în poeme o îmbinare fericită între diferitele aspecte ale naturii și nuanțele interioare ale poetului regional. Specificul basarabean e redat într'un scurt poem *„Carnet basarabean"!*

Flori de stepă cafenie
Furiș — ca un păcat coboară'n port.
E-atât pustiu... A adormit și veacul.
Târg basarabean, târg trist, târg mort..

Dacă ar fi să discutăm acum valoarea poemelor în ceea ce privește forma, am avea desigur foarte multe de spus.

Din lipsă de spațiu ne vom opri numai asupra câtorva puncte mai esențiale.

Incă dela început ținem a remarca, că poemele cele mai reușite sunt cele de formă scurtă. Astfel este poemul „Duminecă", din care vom reda primele strofe.

E frig și e vânt și e seară,
Și plouă și suflă din greu,
Prin ceață cu miros de ceară
Se vaetă toamna mereu.

Salcâmii bătrâni dela poartă
Cu mâini ostenite se prind
Se strâng, se sărută, se ceartă
Şi frunze pe uliţă'ntind.

Deasemeni *„Sfârşit de an"*, *„Carnet basarabean"*, *„Melodie tristă"* etc.

Poemele cu versuri lungi sunt mult mai greoaie. Poetul *Teodor Munteanu* e un bun stilist. Figurile sale poetice sunt de o mare putere intuitivă. Vom reda câteva din ele:

„Ninge .... zăpezile par
Gloate căzute'n genunchi la Inviere"
sau : *[Sfârşit de an]*
„Cerul îşi desbracă odăjdiile peste
[holdele pline"
sau : *[Belşug]*
S'aştern peste uliţi foi galbene reci,
Amurgu-şi presară cenuşe prin site"
[Toamna]

Face totuşi câte odată lux de cuvinte şi figuri poetice — mai ales în poemele cu versuri lungi — cari îngreuiază expunerea şi tot odată înţelegerea.

Cazurile acestea sunt rare şi reprezintă foarte puţin faţă de valoarea pe care o are volumul de faţă.

Poetul Teodor Munteanu rămâne un bun făuritor al versului românesc, ocupând un loc de frunte printre poeţii noştri actuali.

Gh. Păltănea.

Institutul de puericultură din Bucureşti de Dr. **Ilie Toma.** Tipografia „Revista Geniului" Bucureşti 1940. O documentată şi îngrijită lucrare a valorosului nostru colaborator, în calitatea sa de şef de secţie la institutul de puericultură şi şef de lucrări la clinica informativă şi puericultură. Lucrarea tratează despre organizarea, funcţionarea şi activitatea institutului dela înfiinţare — 6 Aprilie 1937 — şi până la 31 Decemvrie 1939. In ultima parte se arată numeric cât şi grafic, mişcarea copiilor ocrotiţi în institut şi procentul mortalităţii cu indicarea cauzelor.

Ion Păltănea.

CRONICA SĂCELEANĂ

Din cauza spaţiului prea mic nu ne putem îngădui a răspunde prin revistă tuturor celor cari ne scriu, — chiar dacă unii dintre corespondenţii noştri sunt „dudui", pe care ne place a le bănui simpatice — dar vom căuta să discutăm, acele mici scrisori sau cărţi poştale ce ne sosesc la redacţie, măcar în parte.

Cititoarea noastră — de data aceasta — este din Ploeşti şi se numeşte Marioara Prosan, elevă în clasa VI. normală. După ce ne comunică expedierea abonamentului de Lei 150 pe 1940, rugându-ne a o scuza de întârziere şi după ce ne spune că e „de fel din Purcăreni", continuă:

„Eu doresc din tot sufletul, ca flacara acestei reviste scumpe nouă să nu se stingă niciodată, urmându-şi drumul pe care a pornit, în felul acesta producând bucurie, amintind lucruri dragi Săcelenilor de pretutindeni. Cei puţin eu sunt una din acelea care primind revista am o nespusă bucurie şi cred că aceasta se datoreşte faptului că vine să-mi aducă veşti şi-mi răscoleşte amintiri de pe meleagurile unde am copilărit. Ce locuri minunate pentru noi, mai ales că suntem cam departe de ele. Plaiuri pe care şi străini le'ndrăgesc".

Iată întru câtva rostul revistei noastre, precizat de o cititoare constantă, care din propriu imbold sufletesc ne scrie, pentru a ne încuraja în munca migăloasă şi obositoare a redactării ei.

Poate că din rândurile elevei din a. VI. normală v'a putea şi dl. N. Rahova dela „Insemnări Ieşene" — care scrie aşa cum scrie (vezi notiţa din numărul de faţă) — să înţeleagă de ce Plaiurile Săcelene sunt iubite şi susţinute de cititori.

In încheiere, Marioara Prosan ne

mai întreabă: „Dle Tudoran cum aş face să cumpăr şi eu romanul „Nina", al cărui autor sunteţi ?" Foarte simplu! In momentul în care va apare, — şi sperăm că se va tipări într'o mare editură din Capitală — vom avea cea mai mare bucurie să anunţăm cititori despre aceasta.

..... Şi credem că vom avea aceaceastă plăcere în curând, de va fi pace.

Vă mulţumim totodată pentru urările de spor la muncă ce ne faceţi şi vă rugăm ca împreună cu celelalte cititoare ale romanului „Nina", să aveţi răbdare până va apare, noi dorindu-vă de pe acum o lectură plăcută a acestui roman, care se potriveşte de minune pentru generaţia dintre 16 şi 25 de ani.

Dăm acum şi-o plângere, ce ne-a sosit tocmai din Alexandria, dela unul

Acţiunea romanului NINA se desfăşoară:

Cap. I. . . . Constanţa, Techirghiol,
Cap. II, III, IV . Techirghiol, Eforie, Carmen-Sylva,
Cap. V, VI. . . Câmpia Dobrogei, Medgidia,
Cap. VII. . . . Techirghiol, Săcele, Craiova,
Cap. VIII. . . . Craiova, Braşov, Bucureşti.

din cei mai vechi abonaţi şi poate printre cei mai bătrâni.

„Eri am primit pe 1940 Nr. 3 al revistei Dvs. Rog dispoziţi să mi se expedieze şi nrii: 1 şi 2, care au apărut pe 1940 şi pe care eu nu i-am primit, rugându-vă ca pe viitor să nu se mai repete această neglijenţă. Dacă nu apare revista nu pretind, dar dacă apare ţin mult s'o posed.

„In aşteptare, vă rog să nu se mai repete".

Sănătate. G. I. Blegeanu.

Ne bucurăm de această dragoste pe care ne-o arată Săceleanul nostru plecat de mult pe malurile Dunării, dar îl asigurăm pe această cale că nu este vorba de o neglijenţă a noastră, ci de o neglijenţă a poştii.

Expediţia revistei se face odată la toate adresele, după ce mai întâiu sunt controlate, la fiecare literă în parte, dacă e numărul de reviste cât arată registru. Că poşta noastră nu e atât de conştiincioasă, nu suntem noi de vină.

Pentru a nu vă lipsi totuşi de nr. 1-2 din 1940, vi l'am expediat astăzi prin poştă.

Din cauza concentrării şi a chemării subt drapel a unora din colaboratorii noştri, nu am putut rezolva toată corespondenţa ce ne-a sosit la redacţie, fiind ocupaţi cu întocmirea numerilor apărute până acum sau în curs de apariţie. Ne vom îngădui ca imediat ce timpul ne va permite, să rezolvăm toate restanţele epistolare.

De data aceasta am găsit o c. p. din 5. I. 1940, expediată de abonatul nostru Gh. Ionescu din Bucureşti, care ne scrie următoarele:

„Vă rog să trimiteţi numărul 11-12 din revista Plaiuri Săcelene Dnei., Margareta Lt. Colonel Gh. Dumitrescu din Arad strada General Dragalina n. 34, şi alt număr la adresa Dnei, Ana I. Stanian, drogherie Bucureşti, Bulv. Academiei.

Cu stimă. Gh. Ionescu.

Ce frumos exemplu pentru mulţi dintre cititorii noştri cari vor să ne vină în ajutor. Numai câte o adresă în plus dela fiecare şi am ajunge să înmulţim tirajul revistei, apărând în condiţii mai bune.

Dtale Dle. Gh. Ionescu îţi mulţumim şi te rugăm să ne scuzi că nu am putut rezolva până acum dispoziţia dată. Astăzi am expediat însă la adresele date, nrii: 11-12 din 1939 şi 1-2, 3 din 1940. Credem că e bine şi mai târziu, decât niciodată.

Am primit din celălalt capăt al ţării, iar o c. p. în care, un Săcelean stabilit în Petreşti Of. Sculeni Iaşi, ne scrie: „Onorată Redacţie. Am primit numerile 1-2 şi 3 din revista Plaiuri Săcelene pe 1940."

„Am tot aşteptat numerile 11-12 pe lunile Noembrie şi Decembrie 1939, pe cari până la data de azi nu le-am pri-

mit. Intrucât îmi sunt aşa de dragi şi pe care numere împreună cu celelalte le cos şi fac o legătură, în fiecare an, vă rugăm a ni le trimite, etc".

Cu stimă. I. Tocitu-Budileanu.

Văzând dragostea cu care ne cere revista, acest îndepărtat abonat, am sacrificat o colecţie şi am trimis numărul cerut, pentru a nu-i lipsi din legătura ce o face în fiecare an".

Aceste cuvinte „le cos şi fac o legătură", spuse aşa simplu, poate cum le-a simţit, ne umple sufletul de mult îndemn, dându-ne astfel o dovadă mai mult că revista noastră este preţuită de cititori, cari dacă nu o au, îi simt lipsa. Această constatare ne face să credem că steaua „Plaiurilor" urcă încă pe înaltul cerului publicisticei româneşti, iar noi o vom înconjura şi pe mai departe, cu toată dragostea noastră tinerească.

Victor Tudoran.

CRONICA MĂRUNTĂ

Şezătoarea Scriitorilor Români din Ardeal. In ziua de 23 Martie 1940, Frăţia Ortodoxă Română secţia Braşov şi Societatea Scriitorilor Români din Ardeal au organizat o şezătoare literară, în aula Liceului „Andrei Şaguna" din Braşov.

Programul a început la ora 18.30 prin conferinţa dlui Prof. Univ. Victor Papilian, preşedintele societăţii scriitorilor români din Ardeal, care a vorbit despre „Evanghelistul Luca". A urmat părintele Septimiu Popa, (Cluj) proză „Amintiri din temniţă".

Citeşte apoi tânărul Victor Tudoran trei sonete (Sonetul meu, sonetul sărutului, sonetul dragostei) şi-o epigramă. Dl. Mircea Petala (Braşov) citeşte o schiţă. Urmează Dna. prof. V. Căliman care conferenţiază despre: „Motive din lirica modernă, poezia Dlor: Radu Gyr şi M. Beniuc", urmată de poetul I. Al. Bran-Lemeny (Braşov) care citeşte trei poezii (primăvara, omul bun, omul rău) şi două epigrame. Dna. Elisabeta Henţiu (Braşov) citeşte o schiţă scurtă. Dl. V. Spiridonică (Braşov) citeşte trei poezii. Urmează apoi cei trei sibieni: Dl. Licu Pop cu eseu, Dl. Ionel Neamtzu fragment din romanul „Oraşul Nordic" şi Dl. Paul Constant cu o reuşită schiţă din lumea funcţionarilor dela Tribunal. Publicul — atât cât a fost — a aplaudat din inimă pe toţi cei cari s'au produs, dar a fost oarecum nemulţumit din cauză că a durat prea mult.

Afară de aceasta, organizarea a lăsat de dorit, deoarece totul a fost pregătit în grabă, fără a se face nici cea mai mică reclamă sau anunţurile obişnuite. Pe viitor — pentru a nu se compromite asemenea manifestaţiuni frumoase — ar fi bine ca organizarea să se dea unor oameni competenţi, cari din timp să aranjeze totul, pentru a nu se face Braşovul de râs în faţa unor oaspeţi veniţi din alte oraşe.

Aceasta cu atât mai mult, cu cât Braşovul mai are încă o brumă de cultură sau mai bine zis de oraş cu o veche tradiţie culturală.

Cel puţin pentru prestigiul Braşovului ar trebui să se dea mai multă atenţie, când se organizează asemenea manifestaţiuni literare. **Vlad Şeitan.**

Cazul „Insemnări Ieşene". După multe cercetări pe la biblioteci şi oameni de cultură, am reuşit însfârşit să găsim colecţia revistei dela Iaşi. Ne-am apucat de citit, căutând a afla de când revista din capitala Moldovei se ocupă de noi. Am fost nevoiţi a cerceta revista începând cu Ianuarie 1939 şi pentru a fi mai aproape de sufletul şi directivele ei, cari se adună, oarecum, pe o linie de stânga, când mai pronunţată, când mai pală. Dar nu aceasta interesează. Ceea ce vrem a sublinia aici, este pornirea nejustificată a recenzenţilor — nu credem că este şi punctul de vedere al redactorilor şi principalilor colaboratori — contra tu-

turor revistelor provinciale.

Astfel pentru dl *N. Rafiova* — știți clientul nostru din anul trecut (vezi „P. S.“ a VI. n. 6—7) — nu merită a fi citite niciuna din revistele următoare: (vezi *„Insemnări leșene“* n. 7 Iulie 1939. pag.. 190-191.): *Școala Basarabeană, Preocupări literare, Libertatea, Universul literar, Cuget Moldovenesc, Pontice, Innoirea* (nu Invoirea), *Meșterul Manole, Convorbiri literare, Plaiuri Săcelene*, etc. etc, pentrucă:

„In general se constată o superficială și neserioasă cântărire a valorilor“ și continuă cu observația că revistele serioase nu sunt recenzate de loc, amintind între altele: *Gândirea* și — culmea ironiei — și pe *Convorbiri literare*. Nu sunt recenzate, pentrucă nu ni se trimit în schimb. Noi pe cele cari le-am primit *„Gândirea“ și „Convorbiri literare“* le-am recenzat de foarte multe ori.

Mai continuă dl. *Rafiova* astfel: *„fiecare revistă amărâtă care abia de apare la două-trei luni odată, în condiții mizerabile de tipăritură,“* etc. . . . Despre aceste *„condiții mizerabile“* vom reveni în curând, când vom discuta *Bilanțul* revistei *„Insemnări leșene“*.

Dl. *N. Rafiova* — acest staroste al literaturei românești — continuă în același mod, ale sale considerațiuni critice“. *O critică obiectivă și cât mai completă a scrisului românesc ar trebui să-și facă drum mai ales în revistele mari“*.

De exemplu:

„Plaiuri Săcelene“ a. VI. n. 1-2 Ian-Febr. 1939. Satulung-Săcele. Director Victor Tudoran“.

„Literatură, note, articole de critică... slăbuțe toate.“ P. Gr. (vezi *„I. I.“* a. IV. n. 6 Iunie 1939 pag. 616).

Credem că cititorii și-au făcut o idee cât de . . . . *completă* e această critică!?

Tot dânsul scrie mai departe:

„Nu-i deajuns să dăm contribuții originale, frumoase“.

Iată o contribuție *originală, frumoasă*. In poezia *„Mausoleul“*, închinată lui *Mar* și iscălită *Nicolae Tafomir*, la pag. 18 — din *„I. I.“* a. IV. n. 1. Ian. 1939 — găsim:

„Voiu auzi cum bate, sub sânu-ți mort, tăcerea“.

Va să zică *„tăcerea“* lui *N. Tafomir* nu-i *tăcere*, fiindcă . . . . *bate!* Ce ți-e și cu inspirația asta domnule!? . . . . . când e *originală* și *frumoasă*.

Tot grozavul ăsta de *Rafiova* continuă:

„Trebuie să stabilim și un nivel prin o serioasă considerare a scrisului“.

In a. IV. n. 2 Febr. 1939 al *„I. I.“* pag. 317, într'o recenzie a lui *N. Rafiova* despre *Lesnea*, aflăm următoarea propoziție.

„Greu să se găsească o mai puternică pictură a unui pârâu rapid de munte, care curge, etc . . .“

De ce nu *pârâu expres* sau *accelerat* de munte . . . ori nu putea spune românește *iute!?*

Poate dacă scria *„iute“* nu mai era..... *o serioasă considerare a scrisului!?*

Dăm și ultimul rând din articolul *„Vitrina librăriilor“* semnat de prietenul nostru *N. Rafiova*. Iată, zice dânsul:

„Dar așa ceva cere o muncă foarte întinsă, exercitată conștiincios și . . .: neîncetat.

Iată acum cum *scrie* dânsul. Reproducem tot din aceeași recenzie despre *Lesnea* (pag. 317):

„Jocul luminilor, oglindite pe suprafața apei mereu frământată printre pietre“....

Sărmană *suprafață a apei* mereu frământată printre pietre — un fel de bate apa'n piuă — poate totuși să oglindească . . . . *jocul luminilor*. Cum o fi putând *să oglindească* o apă *jocul luminilor* când e mereu frământată, numai domn, *Rafiova* ăsta poate pricepe. Noi nu putem înțelegem. In orice caz este . . . foarte clar . . . nu? sau este numai *un exercițiu conștiincios de . . . . . muncă foarte întinsă!?!*

Deci cu teoriile și competința literară a dlui *N. Rafiova* ne-am lămurit.

Rămâne să ne ocupăm în numerile viitoare și cu alte chestiuni ceva mai literare și mai interesante.

Victor Tudoran.

Adunarea de constituirea a Sfatului Plăşii Săcele în cadrul F. R. N. La Cernatu s'a desfăşurat Duminică 14 Aprilie 1940, într'o atmosferă de sărbătorească manifestaţie pur românească o întrunire a Frontului Renaşterii Naţionale.

Au participat un număr de peste 100 Săceleni din cele 7 sate ce alcătuesc plasa Săcele, reprezentând cele trei ramuri de activitate, înmănunchiate în cadrul F. R. N.

La categoria Intelectuali, am remarcat prezenţa Dlor: Dr. I. Gologan, primar, Av. Popovici, Pr. Zen. Popovici, Pr. S. Garcea, Dr. Miroiu, Pr. Victor Marin, Prof. Odor, Av. Popescu, Tr. Butu notar, N. Boicea dir. şcolar, Victor Tudoran dir. rev. „Plaiuri Săcelene", Cpt. Jantea primar, A. Nistor, A. Pană înv. Octavian Cosma, dirig, of. P.T.T. etc.

La categoria Industrie şi Comerţ dnii: I. Dobros, Gh. Filip, I. Băncilă, N. Jinga, N. Barbu, I. Constantinescu, I. Filip, I. Dragu, I. Chicomban, V. Băzărea, etc.

La categoria Muncă manuală şi Agricultură: dnii: Dtru. Purcărea consilier judeţean, I. Sulica primar, M. Dumitrescu, I. Perşinariu, M. Teşileanu, I. Moroianu. etc.

Dela centru au participat: Dnii: Iancu Nan fost prefect, Gh. Roşculeţ senator, Dr. G. Balcăş şi Ing. Hogea secretari generali ai F. R. N. pe Judeţ, Mardare Mateescu ziarist, Demetrescu ziarist, A. Comănescu sub-prefect, etc.

Şedinţa a fost deschisă subt preşidenţia Dlui Iancu Nan, prin cuvântul Dlui. Dr. I. Gologan, care urând bun venit domnilor dela centru, expune celor prezenţi rostul adunării.

Dnii I. Nan şi Dr. Balcăş, au luat apoi cuvântul, spunând că toate numirile şi instalările sfaturilor de plasă şi comuni se pregătesc negreşit pe sensul unei consultări populare.

Această consultare dă posibilitatea tuturor de a-şi manifesta preferinţa pentru cei propuşi, reliefând tot ce vieaţa publică românească are mai ales, ca cinste, corectitudine şi cultură.

Dl. Dr. Balcăş citeşte din Monit. Ofic. articolele privitoare la constituirea pe plasă a alegerii unui preşedinte — propunându-se trei candidaţi sau mai mulţi — după preferinţă şi trei secretari propuşi pe fiecare categorie de ocupaţiuni.

La desbateri şi propuneri au luat cuvântul dnii Pr. Z. Popovici, comerciantul N. Barbu, Av. Popovici, Av. Popescu şi D. D. Purcărea.

Au fost propuşi pentru locul de Preşedinte, Dnii: Gh. Roşculeţ senator, Dr. I. G. Gologan, Av. Popovici Ovidiu, Prof. Odor Nicolae.

Iar pentru Secretari următorii: la categoria Intelectuali: Cosma Octavian, Pr. Garcea Silvestru, Dr. Miroiu-Târlungeni. La categoria Industrie-Comerţ: I. Dobros-Cernatu, I. Constantinescu-Turcheş, I. Dragu-Târlungeni. La categoria Muncă manuală şi Agricultură: Nistor Bratovici-Zizin, I. Bucurenciu-Satulung, I. Sulica-Baciu.

Ion Perşinariu.

Dela F. R. N. din Turcheş. In ziua de 23 Aprilie a. c. în localul Căminului Cultural s'a ţinut o întrunire a F. R. N. organizaţia Comunei Turcheş, făcându-se propunerile pentru alegerea de preşedinte şi cei trei secretari.

Din partea centrului F. R. N. Braşov, au participat Dnii: Dr. I. Gologan, I. Dobros şi D. Purcărea membri în sfatul judeţean.

In prezenţa a 70 membrii ai organizaţiei F. R. N. din Comuna Turcheş, au fost propuşi pentru locul de preşedinte următoarele persoane: Prof. Nicolae Odor, Dr. med. Aurel Cojocariu, Preot Daniil Purcăroiu.

Cei prezenţi şi-au manifestat preferinţele pentru locurile de secretari ai organizaţiei locale F. R. N. propunând pentru cele trei locuri pe următorii: Vasile Popescu avocat, Cosma Octavian dirig. of. P. T. T., Mircea Panaitescu casier comunal, Vasile Băzărea fabricant, Toma Ciocea funcţionar, Ion Perşinariu funcţionar şi Matei Teşileanu funcţionar.

Ion Perşinariu.

ANTREPOZITELE

INSTITUTULUI DE CREDIT

ŞI DE ECONOMII

„ALBINA“

SUCURSALA

BRAŞOV

BULEVARDUL RESTAURAŢIEI No. 67.

TELEFON: 31.20.

Face operaţiuni de:

Avansuri pe mărfuri;

Inmagazinare de mărfuri;

Magazii de primul rang,

în legătură directă de linie ferată cu gara Braşov.

31.20 TELEFON 31.20

Cumpăraţi numai dela firma „LA LEU"
fondată 1911.

IOAN DOBROS

● **CERNATU - SĂCELE** ●

Coloniale, Băcănie, Fierărie, Manufactură, Sticlărie.

Preţuri Solide.

Prima Ţesătorie Mecanică

„SĂCELEANA"

din

Satulung - Săcele

Jud. Braşov

PRODUCE:

Pânză americă, pânză albită, pânză de cearceafuri, oxforduri, uniforme şcolare, aţică, gradl, köpper, feţe de masă, ştergare, zeiguri pentru pantaloni de vară şi diferite articole de bumbac şi de aţă.

ieftin — garantat — durabil.

Desfacerea produselor la magazinul de Manufactură şi Croitorie.

M. BENCZE M.

CERNATU

Judeţul Braşov.

VIZITAŢI COFETĂRIA

ZÖLDI

CERNATU - Jud. BRAŞOV.

Zilnic se găsesc prăjituri proaspete.

Bine asortată cu bomboane, pişcoturi şi fursecuri alese.

Serviciu prompt. Preţuri reduse.

Pentru turiști....

Pentru pescari....

Pentru vânători....

!

un produs al fabricei

SCHMOLLPASTA.

S. A.

BRAȘOV

Str. Toamnei.

• Nr. 7. •

BUCUREȘTI

Bdul. Carol I.

• No. 81. •

Telefon:

24.10 *3.91.78.*

Săceleni! păstrați revista la loc de cinste. Oricând o veți găsi vă va aminti locuri scumpe vouă și părinților voștri.

— 15. V. 1940. — 1660 ex. —

Adevărații prieteni ai „Plaiurilor Săcelene".

Mulțumim călduros și pe această cale abonaților de mai jos, cari — înțelegându-ne greul — au binevoit a ne achita abonamentul. Sprijinul acordat ne dovedește încăodată necesitatea acțiunii noastre și ne face să străduim în viitor pe același drum al Săcelelor de mâine. Cine refuză să primească și să sprijine „revista" acela să nu-și mai spună „săcelean".

Abonații cari au plătit între 1 Ian. — 31 Martie 1939.	Au achitat abonamentul pe anul						
	1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940
Nicolae Boeriu, propr. Câmpina	100	100	100	100	100	100	200
Vasile Oprescu, funcț. Satulung		100	100	100	100	100	—
Dionisie Țăreanu, notar. Tărl.-Bv.			100	100	—	—	—
Ioan N. Georgescu, cont. autorizat, Ploești				100	—	—	—
Dode Median, funcț. Satulung				100	—	—	—
N. N. Banciu, comerc. Viziru-Brăila				100	—	—	—
Victor Marin, preot. Baciu-Brașov				100	100	100	—
Alexe Pantelimon, pădurar, Satulung				100	100	100	—
Costică Boeriu, dir. institutor, Câmpina				100	100	100	—
Aneta Popeia, profesoară, Satulung				100	100	100	—
Ioan Necula, propr. Satulung					60	—	—
Nicolae Mirea, propr. Cernatu-Brașov					100	—	—
Alexandru Maxim, cantor, Satulung					100	—	—
Daniel Purcăroiu, preot, Turcheș					100	100	100
Vasile Moise, casier, cfr. Baciu-Brașov					100	—	—
Romulus N. I. Șeitan, propr. Câmpulung-Muscel					100	100	—
Florea I. Popa, agric. Com. Corbu-Constanța					100	100	—
Gheorghe Popa, insp. școlar. București					100	—	—
Ioan Alexandrescu, comerc. Satulung					100	—	—
Vasile Bucur, industriaș, Ploești					100	—	—
Bodega Andreescu, Ploești					100	100	—
Ștefan Banciu, propr. București					100	100	—
Iulian Busuioc, funcț. Ploești					100	100	—
Ioan Barbu, comerc. Satulung-Brașov					100	—	—
Costică Constantinescu, comerc. Câmpina					100	—	—
Vasile Gomolea, funcționar, Ploești					100	100	—
Felicia I. Georgescu, Ploești					100	100	—
Victor I. Ghia, comerc. București					100	—	—
Ștefan Gh. Mihăilă, comerc. Ploești					100	—	—
Gheorghe Moțoiu, industriaș, Ploești					100	—	—
Ioan I. Moțoiu, Ploești					100	100	—
Valente Moțoiu, București					100	100	—
Gh. Munteanu, comerc. Ploești					100	—	—
I. D. Moțoiu, București					100	—	—
Ștefan Mircioiu, funcționar, Satulung					100	—	—

	1938	1939	1940
Ioan Tudor, comerciant. Ploești	100	100	—
Cicerone Vlădescu, înv. dir. Turcheș-Brașov	100	100	—
Gheorghe Catona, notar. Feldioara-Brașov	100	100	—
Ioan Nistor, ing. moșier. Olteniţa	150	150	—
Gheorghe Median, moșier. I. Gh. Duca,-Constanţa.	150	150	—
Casa de Citire, Turcheș-Brașov	200	200	—
Ion Bobeș, propr. Turcheș-Brașov	200	—	—
Ciupală & Ardeleanu, restaurator, Brașov	200	—	—
Școala Primară de Stat, Cernatu	200	200	—
Alexandru Barbu, inginer. București	200	200	—
Panţu Pavel, comerc. Ploești	200	200	—
Gheorghe Vineș, inginer. Ploești	200	200	—
Nae Pasere, econom. Satulung		100	—
Maria Iarca, dir. Cernatu-Brașov		100	—
Maria Pâtea, propr. Cernatu-Brașov		100	—
Moise Ciută, propr. Satulung		100	—
Manea Carpin, propr. Satulung		100	—
Vasile Filip, comerc. Turcheș-Brașov		100	—
Gheorghe Median, comerc. Satulung		100	—
Gheorghe Șerbu, preot, Satulung		100	—
Nicolae Munteanu, contabil, Brașov		100	100
I. G. Munteanu, profesor, Galaţi		100	—
Eremia Pascu, înv. dir. Com. Purcăreni		100	—
Drăghici N. Tudoran, înv. Com. Ciobanu-Constanţa		100	100
Iuliu Antoni, industriaș, Satulung		100	—
Ioan Ardeleanu, comerc. Ploești		100	100
Manea Bellu, propr. Sinaia		100	—
Vasile Băzărea, industriaș, Turcheș		100	—
Ioan V. Băncilă, comerciant, Turcheș		100	—
N. Cojocaru, comerc. Satulung		100	—
Maria Coltofeanu, înv. Satulung		100	—
Ion Ciupală, comerciant. București		100	—
Gheorghe Curcă, deputat. Brașov		100	150
Ioan Ciurea, chestorul poliției, Brașov		100	—
Colonel Făgărășanu, Brașov		100	100
Ion Grama, notar. Purcăreni		100	—
Ștefan Herjenescu, librărie, Ploești		100	100
Ion Iordache, brigader-silvic, Satulung		100	—
Ionel Ionescu, primar. Câmpina		100	—
Gheorghe Moroiu, concesionar, Brașov		100	—
Ioan Munteanu, ing.-chimist. Câmpina		100	—
Mioara Mușat, propr. București		100	—
Lenuţa Negură, soră de ocrotire, Satulung		100	—
Fraţii Olariu, comercianţi, Ploești		100	—
Ovidiu Popovici, advocat, Cernatu		100	—
Pompiliu Nistor, medic. Brașov		100	100
Alexandru I. Rădulescu, secretar general, Câmpina		100	—
Inspector Radocea, Brașov		100	—

	1939	1940
Bucur B. Stroe, comerc. Ploeşti	100	—
Bucur A. Stroe, comerc. Ploeşti	100	—
Colonel Săndulescu, Braşov	100	100
E. Saftu, preot, Braşov	100	—
Bujor Teculescu, dr. Braşov	100	—
Valeriu Vineş, dir Bucureşti	100	—
Gheorghe Zangor, funcţionar. Azuga	100	—
Ioan Filip, comerc. Turcheş	120	—
Neagoe Aldea, avocat. Ploeşti	150	—
Alexe Boroş, comerciant. Ploeşti	150	—
Ion Jarnea, comerc. Bucureşti	150	—
I. Konya, preşedinte, Braşov	150	150
Fraţii Mărculescu, librărie, Ploeşti	150	—
Steluţa Soci, dirigintă, Budila-Braşov	150	—
Ioan Szöts, brutărie sistematică, Cernatu-Braşov	200	—
Ioan A. Stroe, propr. Baciu	200	—
Andrei I. Busuioc, comerc. Ploeşti	200	—
Şcoala Primară Nr: 3 Satulung	200	—

(urmare în numărul viitor.)

RECLAMA cere munca şi priceperea unui **SPECIALIST**.

de aceea reclamele apărute în revista noastră sunt bine întocmite

FOTO „SPORT“ G. GÖDRI

CERNATU • Şos. Regele Ferdinand 362 • Jud. BRAŞOV

Singurul atelier fotografic modern din Săcele.

Execută: legitimaţii, nunţi şi fotografii artistice.

• Specialist în fotografii de copii. •

Articole de birou găsiţi cu preţurile cele mai convenabile numai la LIBRĂRIA şi PAPETĂRIA

ROMÂNIA

Constantin Gh. Răduţoiu.

• **BRAŞOV** •

Str. Gh. Barițiu No. 13.

IOAN ALBU & Co. Soc. în nume colectiv.

• **LLOYD CAMIONAJ** •

TELEFON: 12 52. • **BRAŞOV** • **Str. Nicolae Iorga. 2.**

Execută transporturi cu autocamioane în toată ţara atât mărfuri cât şi mutări.

AM PRIMIT LA REDACȚIE

Nu anunțăm în această rubrică decât ziarele și revistele cari la rândul lor ne anunță. Redacția.

Cărți: Simeon Crețu: „Petale Risipite", versuri. Tipografia Miron Neagu, Sighișoara. 1940. Lei 30.—

Eminescu: Poezi Postume, ediție îngrijită de Alexandru Colorian și Al. Iacobescu. Editura „Cugetarea" — Georgescu Delafras. Prețul Lei 100.—

Cercetări Istorice, revistă de istorie românească condusă de I. Minea. An. XIII-XVI, Nr: 1-2. Iași — Tip. „Presa Bună", — 1940 Prețul Lei 100.—

St. P. Iosipescu. „Nomadul Cugetării" poezii. Tip. Ion Lazăr Făgăraș, 1939. Prețul Lei 50.—

N. Cristescu: „Primăvara", poezii și „Poezia Anotimpurilor. Tip. „Unirea" Caracal, Prețul 8 lei fiecare. 1932 și 1936.

Reviste: „A. L. A. C. I." București, „Buletinul Informativ", București, „Bugeacul" Bolgrad, „Buletinul Cărții Românești" București, „Cuget Moldovenesc" Bălți, „Cuget Clar" București, „Convorbiri Literare" București, „Drum", Roșiorii de Vede, „Fruncea", Timișoara, „Festival" Silistra, „Gând Românesc" Cluj, „Gazeta Cărților" Ploești, „Gândirea" București, „Gazeta Ilustrată" Cluj, „Gânduri dela Mare" Constanța, „Isvorașul" Bistrița-Mehedinți, „Innoirea" Arad, „Luceafărul" Timișoara, „Lumina" București, „Litoral" Constanța, „Libertatea" București, „Marea Noastră" București, „Neamul Românesc pt. popor" București, „Plaiuri Huniedorene" Petroșani, „Preocupări Literare" București, „Poporul Românesc" Chitila, „România Eroică" Cluj, „Satul" București, „Sănătatea" București, „Satul și Școala" Cluj, „Straja Neamului", Chișinău, „Tinerimea Română" București, „Timocul" București, „Tinerețea" București, „Viața Basarabiei" Chișinău.

Ziare: „Acțiunea Buzăului" Buzău, „Drapelul Nostru" București, „Decalogul" București, „Evangélikus Élet" Baciu, „Gazeta Transilvaniei" Brașov, „Gorjanul" Tg-Jiu, „Ogorul" București, „Românizarea" București", „Tribuna Noastră" Cluj, „Țara Nouă" Cluj.

Cotidiane: „Ardealul" dir. G. I. Gologan Brașov, „Dobrogea Jună" dir. C. N. Sarry, Constanța.

Streine: „Nădejdea" Vârșeț (Jugoslavia).

Vom fi recunoscători acelor ce ne vor trimite adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origine săceleană, despre care cred că ar putea abona revista.

Romanul generației tinere. — Romanul dragostei sublime.

NINA

de

VICTOR TUDORAN.

Acțiunea romanului se desfășoară în trei provincii:
DOBROGEA — ARDEAL — OLTENIA.

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini și probleme săcelene.

DIRECTOR:

VICTOR TUDORAN

apare odată pe lună.

ABONAMENT ANUAL:

Particulari . . . . . Lei 100
Abonamente de sprijin dela . . . . . „ 150
Societăți culturale, școli . . . . . „ 200
Instituții și autorități . . . . . „ 400

COLABORATORI:

Vasile Băncilă, prof.; Ioan Al. Bran-Lemeny, scriitor; D. G. Constantinescu, ing. agr. insp.; Pimen Constantinescu, prof.; M. Ar. Dan, ing. prof. univ.; Gheorghe Dragoș, asist univ; Silvestru Garcea, preot; N. G. V. Gologan dr. economist; V. Hondrilă, publicist; Ion I. Ionică, prof.; Vasile Ivan, insp.; Ion Jalea, sculptor; Victor Jinga, prof. univ.; Petru Leucă, preot; Mihail Lungianu, scriitor; Victor Marin, preot; George Moroianu, prof. univ.; I. G. Munteanu, prof.; Aurel A. Mureșianu, istoric; Nicolae Pană, inv. dir.; Zenovie Popovici, preot; Daniil Purcăroiu, preot; I. U. Soricu, scriitor; Mircea Suciu Sibianu, medic; Gheorghe Șerbu preot; Dr. Ilie Toma, asist. univ.; și tinerii publiciști săceleni: Al. Stroe-Militaru, Dimitrie Danciu, Nicolae G. Moisiu, Nicolae Verzea, Valeriu Calciu, Victor Ion Critu, Gigi Deleanu, Ion Despan, Vasile Dima; Lucian Ducșoara, Ion Moisiu, N. Moroianu, Florica Mosloc, Niță Pârciog, Ion Perșinariu, Ioan B. Peteu, Mitică Peteu, I n Sulu, Mihai I. Tepșan, Vlad Șeitan.

VREM

să răscolim trecutul celor ce-au cutreerat pământu[illegible]ânesc, să înfățișem prezentul văduvit de măreția trecutului, să despicăm drum nou prin vremuri Săcelelor de mâine și să contribuim cu toată puterea noastră de muncă tinerească, la ridicarea acestor plaiuri mocănești.

Revistă fondată în anul 1934.
Cont la C. E. C. Nr. 25.187

Un număr simplu Lei 10.—
Număr dublu . . „ 15.—

Abonamentul la ediția populară este Lei 60.—
dar plătit înainte prin mandat poștal.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA

SATULUNG — SĂCELE — Jud. BRAȘOV

Tip. Cultura Brașov.